

Напрямок 8. Публічне управління та менеджмент: сучасні тенденції розвитку теорії та практики в Україні та Польщі

Панкова А.Ю.

К.е.н., доцент кафедри менеджменту
Запорізької національний технічний університет

Горпініч С.Ю.

Магістрант кафедри менеджменту
Запорізької національний технічний університет

Децентралізація влади як запорука сучасної концепції публічного управління

Система адміністративно-територіального устрою України характеризується високим ступенем централізації влади, а представницькі органи на місцях так і не стали провідниками ефективної політики в інтересах людини і забезпечення захисту потреб територіальних громад. В Україні у межах певних адміністративно-територіальних одиниць співіснують дві форми організації місцевої влади: органи місцевого самоврядування і місцеві державні адміністрації.

Надмірна централізація влади, неефективна організація влади на регіональному рівні, недієздатність місцевого самоврядування і досі залишаються проблемою українського суспільства [1]. Центральні органи влади представляють інтереси держави, а органи місцевого самоврядування інтереси лише територіальних громад, або їх об'єднань і діяльність їх обмежена територією громади [2].

Тому необхідно знайти оптимальний варіант взаємодії органів самоврядування з органами державної виконавчої влади. Для цього необхідно швидко та ефективно оновлення системи публічного управління у межах цілеспрямованого здійснення державно-управлінських реформ.

Сучасною для країн Заходу є концепція “Governance”, яка ґрунтується на більшій увазі держави до інтересів громадянського суспільства; розширенні

участі його суб'єктів у державному управлінні (громадян, громадських організацій, бізнес-структур); відкритості влади щодо громадського контролю; засадах самоорганізації та міжорганізаційних мережах, для яких характерними є взаємозалежність, обмін ресурсами, правила гри і слабка залежність від держави.

Основні інструменти реалізації принципів концепції спрямовані на: децентралізацію системи державного управління; партнерство з бізнес-структурами, взаємодію з громадськістю щодо надання послуг із залученням недержавних ресурсів; участь громадян у процесі вироблення політики і її реалізації, перехід від “держави- опікуна” до “держави-партнера” та інші [3, с.124].

Тому, саме децентралізація влади є найголовнішою реформою місцевого самоврядування що забезпечить спроможність самостійно, за рахунок власних ресурсів, вирішувати питання місцевого значення. Децентралізація – це передача повноважень та бюджетних надходжень від державних органів до органів місцевого самоврядування, наділення територіальних громад більшими ресурсами, мобілізацію їхніх внутрішніх резервів.

Література:

1. Трачук П. А. Децентралізація та проблеми адміністративного самоврядування // Держава і право. Збірник наукових праць. – 2010. - № 48. – С.23-28.

Євтушенко О. Н. Проблеми децентралізації державної влади і місцевого самоврядування в Україні // Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. – 2009. - № 29. - С. 14-23

2. Куйбіда В. С. Досвід впровадження стандартів доброго врядування на місцевому рівні в Україні та інших європейських країнах [Текст] : зб. / В. С. Куйбіда, В. В. Толкованов. - К. : ТОВ “Полігр. Центр “Крамар”, 2010. - 258 с.